

مصحف امیر مؤمنان

علی (ع)

آیا نسخه هایی از قرآنی که بادست علی (ع)
نگاشته شد امروز در دست هست

همچنین نقل می کند که رسول اکرم (ص) به نگاموفات به علی (ع) فرمود که قرآن در پشت بستم بصورت رقدهای پراکنده است ! آنرا گردآورید که از میان نزد (۱) آنرا گردآورید که از میان نزد (۲) باعفتمانها مصحف علی (ع) نخستین اقدامی است که درباره گردآوری نص قرآنی بعمل آمده و پس ازوفات رسول خدا (من) علی (ع) سوگندی باد کرد که ردا بدوش نگیرد تا قرآن رادر دفتری گرد آورد (۲). و این مطلب در روایات اهل تسنن هم

در پاره ای از منابع و روایات آمده است که اولین شخصی که همت به جمیع قرآن نمود و آنرا برای صیانت از هر دگر گونی ، گردآوری کرد ، علی بن ابی طالب (ع) بود .

علامه مجلسی مینویسد : بعد از رحلت رسول خدا (ص) علی (ع) ردا بدوش نگرفت تا اینکه قرآن را جمع کرد . آنگاه آنرا در پارچه ای از حریر زرد بر شتری نهاده به مسجد نزد صحابه بردوبر آنها عرضه داشت .

۱ - بخار الانوار : ج ۱۹ ص ۱۱ - ۱۴

۲ - ابن سعد : ج ۳ ص ۱۳۷ ، کشف البیین حلی : ۱۲ ، بنقل تاریخ قرآن ص ۱۶۷

واینست ترتیب سوره‌ها در این مصحف ...، ولی متأسفانه آن ترتیب را در ذیل نمی‌نویسد، حال معلوم نیست خود او فراموش کرده و یا عمدآ از نوشتن ترتیب سوره‌های مصحف امیر المؤمنین خودداری کرده است؟ او در صورت دو عملت چه بوده؟ معلوم نیست! و به احتمال دیگر بعدها این قسمت از کتاب برداشته شده باشد؟ ولی بهتر ترتیب در چاپهای موجود کتاب «الفهرست» این ترتیب وجود ندارد. (۵)

اما بیشتر اخبار و روایات حاکی از آنست که مصحف علی (ع) پر ترتیب نزول گردآوری شده بود یعنی اول سورة اقراء - بعد سورة المدثر - پس از آن نون - سپس المزمل .. تا آخر، درباره اینکه مصحف علی (ع) آیا تنها حاوی متن قرآن بوده و یا شان نزول و ناسخ و منسوخ را نیز داشته است سخنان متفاوتی گفته‌اند.

«ابن شته» در مص affid از این سیرین نقل می‌کند که علی (ع) در مصحف ناسخ و منسوخ را نیز نوشت و من در جستجوی آن برآمد و در این خصوص به مدینه نامه نوشتم ولی چیزی بدست من نرسید. شیخ طبری نیز از سلمان فارسی نقل می‌کند که آن حضرت قرآن را مشتمل بر تنزيل و ناسخ و منسوخ نوشت.

آمده است . (۱) در باره مدت این گردآوری روایات مختلف است، پاره‌ای می‌گویند در حدود شش ماه پس از وفات رسول اکرم (ص)، علی (ع) قرآن را جمع کرد. (۲) ولی برخی را اعتقاد اینست که آنحضرت در خانه خود نشست و در ظرف سه روز از روی حافظه پر تبیی که برآمکشوف نشده بود؛ قرآن را گردآوری نمود. (۳)

* * *

پیرامون چکونگی مصحف امیر المؤمنین علی (ع) سخن بگونه‌های متفاوتی گفته شده است، یعقوبی در تاریخ خود مینویسد که علی (ع) قرآن را بهفت جزء تقسیم کرده بود ... و سپس ترتیب سوره‌ها را بر می‌شمرد ... (۴)

ابن ندیم که نزد دیکترين مؤلف و کتاب شناس به زمان پیامبر اکرم (ص) می‌باشد و تحقیقات او در امر کتب بسیار محقق و مستند است، در آنجا که از جمع آوری قرآن بحث می‌کند، نسخه‌های را که از طرف قرائی حافظان مشهور قرآن جمع آوری شده نام می‌بیند و ترتیب سوره‌های اراد نسخه‌های هر یک از آنها ذکر می‌کند و به مصحف علی (ع) که میرسد: مینویسد: «و هذَا ترتیب السور مِن ذلِكَ الْمُصْحَفِ»

۱ - سیوطی : الاتقان : نوع ۱۸ ص ۵۷

۲ - بخار الانوار : ج ۱۹ ص ۱۴

۳ - ابن ندیم : الفهرست ص ۴۸

۴ - بنقل تاریخ قرآن ص ۱۶۸

۵ - الفهرست : ص ۴۸

کرده است و در آستانه نجف اشرف نیز چنین مصحّحی وجود داشته که گویا بعدها آتش گرفته است . و همچنین گفته شده در کتابخانه «ایاصوفیه» مصحّحی بخط علی (ع) در دو مجلد بوده است . (۵)
ابو عبدالله زنجانی مینویسد :

من در ماه ذیحجه سنه ۱۳۵۳ هجری درودار -
الكتب العربیه در نجف اشرف ، مصحّحی را مشاهده
کردم که در آخر آن نوشته شده بود : «كتبه
علی بن ابی طالب فی سنة اربعین من
الصحرة» (۶)

چنین مصحّحی در کتابخانه آستان قدس رضوی
مشهد نیز دیده شده بخط کوفی که میگویند بخط
علی بن ابی طالب (ع) میباشد !

علامه فرزان نقل کرده است که سالها پیش در
بوشهر مر حوم «رهی» که علاقه‌ای بگردآوری نسخ
قدیمی و سکه‌های کهن داشته ، صفحه‌ای چندان
قرآن بخط کوفی عالی و جالبی ظاهرآ در پوست آهو
داشته که شیخ بهائی برپشت صفحه‌ای از آن تعبیری
نظیر «قدیمت عنده» گواهی کرده بود که : آن نسخه
بخط علی بن ابی طالب (ع) میباشد . (۷)

۱ - الاتقان : ج ۱ ص ۵۸ - مناهل العرفان : ج ۱ ص ۲۴۷ - رجاء العرفان فی مهتمات القرآن - تاریخ

قرآن ص ۱۷۰ .

۲ - تاریخ قرآن ص ۱۷۱ .

۳ - اصول کافی ج ۱ ص ۲۴۲ .

۴ - الفهرست ص ۴۸ .

۵ - تاریخ قرآن : دکتر رامیار ص ۱۷۲ .

۶ - تاریخ القرآن چاپ بیروت - من ۶۷ .

۷ - تاریخ قرآن - ص ۱۷۲ .

شیخ مفید در کتاب «الارشاد» و رسالت
«السر و یه» مینویسد : علی (ع) در مصحف خود
منسخ را بر ناسخ مقدم فرموده در آن تأویل عضی
آیات و تفسیر آنرا تفصیل نوشت (۱)
نسخه‌هایی از مصحف امام (ع)

صاحب تاریخ قرآن مینویسد : ... در میان
مصاحف مختلفه ، مصحف امیر المؤمنین علی (ع)
بعلت قدر خاصی که داشته و احترامی که بدارنده آن
در طول قرون مینهاده اند : شهرتی بس زیاد یافته
است . همین شهرت موجب گشته که خیلی از کسان
بگویند نسخه‌هایی از قرآن را بخط علی بن ابی طالب (ع)
بدیده اند و بیانشانی از آن بدھند . (۲)

امام جعفر صادق (ع) فرمود کتابی فرز
ماست به املای رسول اکرم (ص) و خط علی (ع) ... (۳)
ابن ندیم در کتاب خود مینویسد : من در زمان
خودمان از دایی علی حمزه حسنی (رحمه الله) مصحفی
رادیدم که ورقهای از آن افتاده بود، بخط علی بن
ابی طالب (ع) که بمرور زمان فرزندان حسن بن
علی (ع) آن را به ارت برده بودند . (۴)
دان بن عتابه نیز از مصحفی بخط علی (ع) گفتگو

سرگذشت مصاحف نخستین

میشدزید بن ثابت، بددست خود آنرا نوشته است . قطعاتی از آیات قرآن منسوب بخط عثمان را امیر قیمور گورکانی گویا همراه خود از شام به سمرقند میرد که بر سر قبروی گزاردنده ، این نسخه بعدها به کتابخانه باستان‌شناسی سن پطرسبورک (لنین - گراد) منتقل و در سال ۱۹۰۵ میلادی پنجاه نسخه از آن کپیه لیتوگرافی شده و ۲۵ نسخه از آن بیز رگان ممالک اسلامی اهداء گردیده است . نسخه‌ای از آنرا ناصر الدین شاه در یک مخزن بزرگ در کتابخانه سلطنتی نگهداشته بود و نسخه دیگری از آن اخیراً دیده شد .

و نیز گفته اند که در جنک جهانی اول جمال پاشا سفاح فرمانده سوریه ، قرآنی خطی به گایوم قیصر آلمان هدیه کرد که گفته میشد این قرآن بخط خالد بن ولید فاتح سوریه بوده درباره مصاحفی که در خزانه کتب و آثار مصر و یادربخزانه آثار مسجد حسینی آن دیار است و یا نسخه‌ای که در کتابخانه لنین گراد بوده و با نگلستان رفقه و منسوب به آن دوران است ، گرچه مسلمان نسخ قدیمی و معتبری شمرده میشوند ولی از اینجهت که اصل نسخه آن زمان باشد از نظر اهل فن جای سخن بسیار است .

البته فقدان این نسخه ها به چوچه زیانی را در بر ندارد . زیرا نسخه های قرآن از همان روزهای نخست هزاران هزار نوشته شده و سینه به سینه و دست بدست گشته است . (۱۹)

(۱۹) برخی از مدارک قسمت اخیر مقاله بنقل کتاب تاریخ قرآن عبارتند از :
کتاب الحقيقة والمعجاز نابلسی - فضائل القرآن : ص ۴۹ چاپ المنار سنه ۱۳۴۸ - الـ حـلـمـهـ چـاـپـ دـخـوـیـهـ

دلیل قاطعی اکنون در دست نیست که سرنوشت مصاحفی که در عصر خلیفه سوم به شهرهای مختلف اسلامی فرستاده شد بکجا رسیده و حالاچه وضعی دارند ؟

مردم اهل سنت از دمشق گرفته تا بسمرقند تا امر و زنسخه های فراوانی را بنام مصاحف عثمانی نخاخته اند . از آن میان کازانو ۱۶۱ نسخه را نشانی میدهد .

گفته اند در محراب مسجد قدیم قلمه حمص نسخه‌ای با آثار خونی بخط کوفی وجود داشته که در زمان نابلسی (۱۱۰۵ ه = ۹۴۳-۹۴ هـ) در دماون نسخه را در قحطی برای دعاگزاران زیارت میکردند .

هم چنین گفته اند نسخه ای از این مصاحف با آثار خون در کتابخانه مسجد فاتح قسطنطینیه وجود داشته است .

ابن کثیر از علمای قرن هشتم هجری میگوید : « مشهورترین مصحف عثمانی امر و ز در شام در مسجد جامع دمشق نزدیک در کن شرقی مقصوده است . این نسخه سا بقا در طبریه بوده در حدود ۱۸۵ هجری آنرا بدمشق آورده اند . من آنرا دیدم کتاب گرانقدر بزرگ و ضخیم بود بخطی نیکو و قوی در جلدی بگمان از چرم شتر ». در زمان ابن جبیر (۱۸) مردم در قبه ای از حرم مقدس مکه ، قرآنی را تقدیس می کردند که گفته